

Skillran Hallavägen 5

Byggår 1955 med inflyttning 1956

Ägare Bostadsrätter.

Kommentarer från Facebook: se sista sidan

Skillran foto 2017, Eva Sandström

Här har bott många genom åren bl a, Pelle Thorsell, Elis och Ebba Eriksson, Olle Lundgren, Evert Forsman, Erik och Greta Ivar, Valborg Malm, Allan och Anna Hilding, Amanda Englund med döttrarna Lena och Edit.

För Amanda Englund, som var rullstolsburen, byggdes en ingång till en tvårummare i bottenplanet, handikappanpassat. De kom från Emiliero på Nykyrkavägen och flyttade in när det var nybyggt. Lena hade då jobbat hos skräddare Bellstam. Många är de vävda och sydda alster som finns kvar efter den lilla familjen. (Amanda var morfars mor till Eva Sandström och född 1867).

I huset fanns under ganska många år en fryssocksförening. Även kunde man få låna fastighetens mangel.

Anteckningar och insamling gjorda av Curt och Birgit Oscarsson. Gösta Engström intervjuades av Eva Sandström som också sammanställt materialet.

Avskrift från samhällsvandringen 2008 /Mikael Wingren 2020

Invigningen se nästa sida!

Foto Tidningen Folket vid invigningen

Text från Tidningen Folket 1956:

Verkmästare Harry Lundgren och övriga drivande krafter i Bostadsrättsföreningen Skillran har haft många hinder att övervinna men i dag står det vackra och högmoderna bostadshuset vid "Stora vägen" fullt klart. Det är störst i Stigtomta.

Läget är centralt. Man har nära till järnvägsstationen och busshållplatsen och utsikten er fin - åt ena sidan den livligt trafikerade vägen, åt söder och sydväst järnvägen, slättbygden och flygfältet. För att slippa utfart mot stora vägen bygger man en gata mellan den och huset, och bygget pågår som bäst. Sen återstår det att planera tomten och plantera.

Vid ett besök i makarna Lundgrens trevliga tvårummare kunde Folkets medarbetare lätt konstatera lyckad planlösning och i övrigt en standard fullt i klass med den stadshusen stoltserar med. I köket elspis och kylskåp och skinande rostfri diskbänk och ur kranarna ett gott vatten. Det där med vattnet är kanske ändå det bästa av allt. Vattenledningen har kostat samhället många tusenlappar, men det är säkert väl använda pengar.

Insatsbeloppen är rimliga, hyrorna likaså. Det rymmer elva två rummare och fyra enrummare, och de är samtliga bebodda. I en bor emellertid ingen familj - den är tills vidare kommunalkontor, men det behövs ju också ett sådant. Ett kommunalhus står dock högt på önskelistan och kan väl tänkas komma att bli byggt inom överskådlig tid. Det ska för övrigt ligga i linje med det nyss färdiga bostadshuset, men närmare åt Nyköpings-hållet. Mellan dessa bägge tomter finns det ytterligare en, och den är avsedd för ännu ett större bostadshus.

Gösta Engström berättar för Eva Sandström, september 2008: Hallavägen 5

Många har bott där. Byggsdes 1955 men inflyttning 1956. Kusk-Erik, Erik Gustavsson bodde t ex här. Eriks far kallades kusen och kom från Rosenlund, rivet nu, men låg mitt emot vägen till Harsta. 50 – 75 m rätt ut på gårdet. En skylt fanns tidigare uppsatt i vägdket men är nu

borta. Göstas far köpte torpet och rev det och byggde till Enstugan med timret. Enstugan ligger på vägen ner till Bärstabadet. Rosenlund köptes 1935 och Enstugan var ombyggd och klar 1938. Kusken hade ett par fina hästar nere vid Rogstorp (Rogstatorp) en stor röd villa med 4 familjer. Kalle Forsmans föräldrar, Gustav Hagberg med dotter bodde vid Rogstorp. Gösta som jobbade vid Stigtomta åkeri skjutsade ofta Gustav Hagberg runt i socknarna när det skulle grävas brunnar. Edvin Eriksson, Hormesta arbetade också där, far till Berndt Eriksson. Klaes Hagberg, bror till Gustav, var också brunnsgravare.

Gösta hämtade med bil på morgonen hos Gustav Hagberg, stubbrytare och andra maskiner och verktyg. Detta plus 3 gubbar i hytten och så bar det i väg någonstans i Sörmland. Där lämnades allt av och gubbarna bodde kvar tills brunnen var färdig efter några dar. Då kom Gösta och hämtade igen med ett lass grus som skulle vara runt stämpan. Gruset lades dit och stämpan togs bort och man kunde återvända till Stigtomta.

Gösta körde för Hjalmar Erikssons åkeri, 2 st bilar fanns. Det var också en för långtrad bil till Göteborg. Åkeriet var vid Nykyrkavägens sista del i samhället, där senare Claesson hade åkeri och garagen finns ännu kvar.

I Hallavägen 5 bodde även Pelle Thorsell, Elis och Ebba Eriksson, Olle Rundgren, Evert Forsman, Lena, Edit och Amanda Englund, m fl.

I källaren fanns en fryssocksförening, en del material om den föreningen finns i Klockarbol. Ett mangelrum fanns också.

Kommentarer från Facebook 2021-01-10:

Lillemor Carlsson: Där har jag bott med mina föräldrar, "sotarn", och syrran från -56 till -71. Jag kommer ihåg hur fint det var i köket, nymålat ljusblått o så fint. Och badrum med badkar, ja det finns många fina minnen därifrån.

Maud Ekdahl: I lägenheten med de två fönstren på nedre botten till vänster om porten bodde min mamma Aina Broman från april 2000 till augusti 2007.

Mamma hade även trädgårdsland, det hade nästan alla som bodde där, på baksidan mot järnvägen. Hon odlade sina grönsaker, satte potatis, hade jordgubbar och rabarber.

Verkligen bra då hon tidigare, vid Vårlunda hade en stor trädgård där det alltid odlats allt.

Anna Ekdahl: Mormor Aina och alla andra de äldre pensionärerna som bodde där i huset, hade det verkligen roligt tillsammans, särskilt när Berndt tog fram sitt dragspel och mormor och Greta fnittrade som tonåringar.

Johan Åström: Där bodde jag med mina föräldrar 1966-75 tror jag det var. Kom ihåg tant Lilly som bodde högst upp ! Där fick man gofika som liten pöjk!

Maud Ekdahl: Frysfacken kommer jag mycket väl ihåg, man kunde ha hel-eller halvfack, mina föräldrar gick med i föreningen från början och hade först ett halvfack, man kunde dela ett helfack med någon, yttre luckan var gemensam och låst och sedan var det två små olåsta luckor innanför till respektive fack. Mina föräldrar delade fack med sina vänner Olga och John Lindberg från Lugnet. Senare hade de även ett helfack, pappa var jägare och att frysa in blev ett bekvämt och fördelaktigt sätt att bevara kött och grönsaker på, tidigare var det

*konservering som gällde. Det var spännande att följa med till frysfacken, lite skräckblandad förtjusning med detta stora komplex som brummade!
Ingången till frysfacken var på gaveln man ser på fotot, en trappa ner till källaren, under den nedre balkongen,*

Anna Ekdahl: jag minns också hur spännande det var att följa med mormor och hämta både kött och bär i frysfacken. Kan förnimma den speciella doften därinne. Kommer även ihåg den enorma stenmangeln i källaren.

Maud Ekdahl: Ja den minns jag också mycket väl. Förr skulle ju allt manglas och knytbanden på örngotten veckas. Minns att man var rädd att mangeln skulle falla ihop, för man var tvungen att flytta på valsarna och vända riktningen i rätt tid. Många i Stigtomta gick till Skillran och manglade sin tvätt. Innan dess minns jag att man gick till magasinsbyggnaden vid Berggrens handel, där fanns också en mangel.

Anna Ekdahl: Undrar om den fortfarande finns kvar och används?

Maud Ekdahl: Den finns säkert kvar, vem flyttar ett sådant monster? Men om den används är väl inte så säkert!

Eva Linder: Den finns kvar!

Anna-Lena Stengård: Har minnen från när jag var med mamma o pappa och hämtade kött i frysfacken Det var spännande minns jag.